

Halit Sarı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

20.05.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Halit Sarı

Eserleri:

Ağlamak İçin Sebep Mi Var?

Hatıraları arkada bırak
Kararmış yüreğini temizle
Serinle yüzüne su çarparak
Geçmişi bırak! Geleceği izle

Kancıklar ağlar derlerdi eskiden
şimdi erkeklerde ağlıyor
Kim ne kurtarmış maziden
Bak güneş yarın için doğuyor.

Bir bedenine bak tepeden tırnağa
şükretmek için çok nedenin var
Hiç durma şimdiden başla koşmağa
Seni bekliyor gelecek denilen yar

Halit Sarı

Anne

Bilsen gözyaşlarım ne kadar keskin.
Yalvarsam allaha bahşetmez mi bir an?
Sadece başımı dizlerine koyup uyusam,
Sadece seninle ilgili rüyalar görsem....
Seni anlatsam batı toros tepelerine
Dinlemez mi anne?
Güneşi de şahit tutsam
Hem çalışıp, hem de beni sırtında taşıdığına.
Ne sensiz zamana dur diyebiliyorum,
Ne de sensizliği başkasına anlatabiliyorum.
En iyisi seni sende yaşamak anne
En iyisi susmak ve dizinde uyumak

Halit Sarı

Beklemek

inan beklemek geçmemişti hiç aklımdan
ama zaman intikamını
bekleterek alıyor insandan
en zoru nedir biliyor musun?
bekleyerek almak zamandan
gözyaşlarım göl olup akıyor
en iyi dostunun yasına katılıyor
ne olduğunu bilmeden
ve sen
en iyi nerede beklenir bilir misin?
bunu anlaman için
muradiye tepelerini ıkman gerekir.
şöyle seyretmelisin ovayı
dertlerin yukardan aşağıya akana kadar
gözüne dertlerinle akan bendimahi ayı ilişir
bir gün bir güne bitişir
razı olursun kaderine
ve güneşin batışını seyredersin
yarının umuduyla van kalesinde
ama günler günleri kovalar
sen hala bekliyorsundur
sadece dertlerin üstüne
dertler birikir.

Halit Sarı

Belki Birgün

sen hiç belki birgün dedin mi
peki saatlerce bir durakta bekledinmi
ben bekledim.
sen beklemediysen;
iyi,pekiyi

Halit Sarı

Bencil

sevginin ne demek olduğunu bilmezsin ki sen
en yüce sevginin senin olduğunu sanırsın.
hep senin kalbin kırılmıştır önce
devamlı bezediğin yalanlarına sarılırsın.
senin sevdiğin aynadaki yansımandır;
hep önce kendi bencilliklerine darılırsın.
o kadar bencilsin ki...
kendi suçunu bile
başkasına yüklemeye bayılırsın.
senin için en iyi seni sevmektir.
nasılki insan için işkence,
nefis için yememekse
yoksa sen sevilmemekle gerinirsin.
hiç gördünmü etrafındaki sevgi çemberini
hissettin mi senin için atan kalpleri
hissetmezsin, hiç boşuna uğraşma
yoklukta bulmuşsun sen yerini
senin için sevginin ne önemi var.
benim yine de umudum var
belki birgün sevmeyi
belki birgün hissetmeyi öğreneceksin.
ama bilki çok geç olacak
ayna kırıldığında
arkasındaki siyahlık görülecek
ne sen kalacaksın ne de bencilliklerin
son pişmanlığın fayda vermeyecek
çünkü saçlarında beyazların görünecek
ve sen ızdıraplar içindeyken
gözlerinden yaşlar süzülecek
hani o hor gördüğün sevgi vardı ya!
gençti genç alacak
ve fakardı vefasıyla büyüyecek
işte o zaman farkedeceksin;
ama iş işten geçmiş olacak

Halit Sarı

Beş

Müslüman aynı hataya iki kere düşmez
der peygamberimiz
Ben ise bunu beşinci kez yapıyorum
Biz profesyonel hırsızdık
Hani kalmazdı izimiz
Anladım ben bu gecede
Yine şeytanın yoluna sapıyorum
Şeytan beni gösterdi Allaha
Ben bu ahmağamı secde edeyim
Çekti gitti cennetten söylenerek
Cehennemde yanıncaya kadar
Bari katılarak güleyim

Halit Sarı

Bir Gün Gideceksen Eğer

Bir gün gideceksen eğer
Her Őeyi yakıp
GeçmiŐi yıkıpta git
Kalmasın iz senden
Uçmasın kuŐlar artık
Geçtiğin yerlerden
Acımasın insanlar sana
Haberinde gelmesin
Uzak ellerden
Bir gün gideceksen eğer
Kokunu da al git
Hatıralar canlanmasın
Burun deliklerim
Umutsuz kalsın
Sana ait ne varsa
Can alevinde yansın
Kan alevinde yansın
Bir gün gideceksen eğer
Hayallerini de götür
Ansızın çıkmaları
Beyin duraklarımdan
Yansımasımlar aynama
Silmek zor oluyor
Adını dudaklarımdan
AŐkımı yanaklarımdan
Bir gün gideceksen eğer
Adını da götür emi!
Dağlardan taŐlardan
Silmek kolay da onu
Akıldan ve candan
Nasıl sileyim
Bir gün gideceksen eğer
Sana ait her Őeyi götür

Halit Sarı

Boşluk

ne yalvarmak geçerdi içimden
ne de çekmek bütün günahları sineme
ağlamak saatlerce ağlamak geçerdi
sıgdırmak geçerdi bütün hayalleri vehmime
ne gecenin karanlığı karışsın isterdim
ne de gündüzün sıcaklığı ısıtsın.
arkamı dönüp gitmek isterdim.
bu acı yara gibi daima kanatsın.
ah derdim kendi kendime ah!
birbirine geçmiyorki zaman
geride bıraktığımız uzun bir vah
bu dünyadan arta kalan
yine bir halit sarı vaktiydi bu
diresiz bir dünyanın ortasında
ne bir duaydı ne bir tabu

Halit Sarı

Bu Gece De Sende Kaybolmuşum!

Dağların ensesinde kaybolan güneş
Firil firil esen rüzgarın ısıklığı
Ve o gözlerinde kaybolan dalgalar
Bir kaygıdır ben de bıraktığı

Beynimin çarpıtmalarından biri misin?
Yoksa gerçek askın ılık rüzgarı mı?
Söyle sevgili ölü müsün diri misin?
Beni alıp götüren hazan rüzgarı mı?

Gerçekle yanılısamayı ayıramıyorum artık
Bu gece gözlerine düşen hayale üzölmüşüm
En güzel elbisem bu gece de yırtık
Dertlerimle bir koltuğa büzölmüşüm

Islandı bedenim gece yağan aşk yağmurunda
Ben zaten aşk ve gözyaşından yoğrulmuşum
Sen nereye gidersen git sanki umrumda
Ben zaten senin gözlerinde kaybolmuşum

Halit Sarı

Dostluktan ark Etme Gönül!

İnsanda kalpten kalbe yol vardır.
Hattı tamamlayan değerli arkadaşdır.
Gel dostluktan çark etme gönül,
Bunun öbür dünyası da vardır.

Birisini silmek çok kolay, kazanmak zor.
Zamanı gelir insana yalnızlık kor.
Hata insana, affetmek Allaha mahsus,
Dostluk üzerine gel de biraz da sen kafa yor.

Aşk dediğın buhran, birkaç damla gözyaşı,
Geçiyor insanın zamanı, ömrü, yaşı.
Yaşın gelmiş otuza inmez dokuza esra,
Bırak kini, nefreti söndür bu ataşı.

Hayat bir heves, ömür bir yalandan ibaret.
Bu dünyayı bırak, öbür dünyayı imar et.
Bu dünyayı yapıp, bir gönlü yıkmakta değil,
İki dünya için gönül yapmak maharet.

Gönlümü yıkarsan suçu başkasında arama.
Kin güdüpte tuz basma acılı yarama.
Sorar bir gün hesabını bunun senden yaradan,
Bunun hesabını şimdi veremezsen yarın kor ama

Halit Sarı

Ey Gül Yüzlü

Ey gül yüzlü
Ey merhamet bakışlı
Gel artık
Yorulduğum
Seni beklemekten ve sensizlikten
Seni anlatmak istiyorum
Fakat alemdeki kelimeler
Kifayetsiz kalıyor
Aklım yine sensizliğe dalıyor
Kafam takılıyor, yüreğim burkuluyor.
Yine bütün suç benim diyorum
Gel gör ki yüreğime dinletemiyorum.
Yine de ümitsiz değilim kendimden
Tek ihtiyacım olan bir başlangıçtı
Kelimeler dökülürdü dilimden:
Sensizlik binlerce asır, yokluğun ruhumda ızdırap
Seni hatırlatan güllerde olmasa
Nasıl biter bu azap
Bütün alem senin doğumunla sevinçliyken
Ben yokluğunla yanıp kavrulmuşum
Asırlar geçse de bir bir
Ben sana kavuşacağım günün hayaliyle yoğrulmuşum
Hadi gel ey sevgili bekletme beni

Halit Sarı

Ey sevgili

Gözlerimle ararken ey sevgili seni,
Erguvanlı çiçeklerle donanmış buldum gözlerini.
Yılların hatıraları içinde saklıydı.
Seni sevmek her aşığın tabii hakkıydı.
O duruşuna yandı kaç cansız beden;
Senin eşsiz güzelliğindi buna neden.
Boğazındaki gerdanlıklarla kaç düşman çatlattın.
Elinde olsa bir o kadarını yakacaktın.
Ey boğazın incisi, ana dolunun gözbebeği,
Gözümün nuru, kalbimin son dileği.
Ey İstanbul! Madden ve mananla bana gel;
İster bir çiçek ol, istersen bir sel.
Zavallı gözlerimle nasıl bakayım sana
Hiç göz mü dayanır o nazlı duruşuna.
Bağrında bir kız kulesi, surunda bir taş olayım
Gelinliklerini giy de sana şöyle bir bakayım.
Ey yüzyılların tozunu kaldırmış yüce şehir!
Sana bin destan düzsek az gelir.
Ey rabbim! İstanbul hep türkün olsun.
Her yanı türkün mazisiyle dolsun.

Halit Sarı

Gölmekten Öleceğim

herkes birgün ölecek
bense gölmekten öleceğim.
tepemde birkaç küçük adam
ve yanlarında ağzımla büyüttüğüm
şerefleri yerlerde birkaç küçük madam
kalbimde de drin bir hañer
bense gölmekten öleceğim.
beni güldüren bir şarkının mısraları değil
küçük adamların büyük ayaklarıyla örselenmek
ama onlar haklılar
çünkü onların dostları var
sormazlar mı adama hani senin dostların
onlara diyeceğim ki
onlar öldü bağrımaya taş bastım
bir allah var
onun hükmünü de arkama aldım
hüküm geldiğinde inan
insanların hepsi belki gülecek
ben o zaman ağlayacağım

Halit Sarı

Hain

ararken gözlerinde leylaklar, menekşeler
bana hüzünden başka ne bıraktın
baharla açarken tüm çiçekler
hani sende benim kalbimde açacaktın

sen, siyah gözlerinin ışıltısıyla gezerken
beni senle yalnız bıraktın
ben sensizliği allahıtan dilerken
sen beni aşk kazanında yakacaktın

Halit Sarı

Hasta

keskin morfin kokularının içinde
bir hasta bekler sabahı
tartışmaz hiçbir duyguyu
acıdan başka...
yatağının içinde döner saatlerce
bilir ki hayat cümle, acılar hece
bakar refakatçiye şefkatle
bilir ondaki sabrı ve vefayı
son kez dokunmak ister ona
makinaların bip sesleri içinde

Halit Sarı

Hayal

belirsiz bir kapıdan geçer insan
sonsuzluk hep ona gülümser
korkunç bir hızla akan bir nehir gibi
ne gerçekler kalır, ne de hayaller

sonsuzluk ne gerçek, ne dehayaldir
yokluğu bilmek varlığı bilmemektir.
insanın yaşıadığı müddet içinde
sonsuz ağlamak, bir an için glmsemdir.

hayal sonsuzluk gerçek bir Őekil
varılan çözümün sonsuzluğunda
canlılar okluk, bir ALLAH tekil
gidilen yolun son noktasında

bu dünyada doğum ulvi, ölüm ihanet midir.
idealler yalnızlık Őekilm midir
insanlar bu dev buhranın içinde devamlı gülerler
gerçeğin içindedirler; ama artık glmsemezler.

Halit Sarı

Hayat

Zor zanaattir yaşamak.
Bir kendine,
Bir de geçen zamana bak.
Yüzündeki çizgiler mi
Salarındaki beyazlar mı
Daha inat.
İki şey canlılığını yitirmez:
Biri gözbebeklerin
Diğeri de fotoğrafların
Geçen zamana inat.

Halit Sarı

Hiç Umursanmayan Düzenbaz Şarkılar

vazgeçilmiyor derdin şarkını sözleriyle
yüzünü buruştururdun büyük bir acıyla
nağmeler söyledin büyük bir aşkın ıstırabıyla
lime lime ruhunu acınla sarardın ve sorardın

hani yoldan geçen bir adım kadardın
ruhuna bir elimi uzatsam yeterdi
belki bıkar belki de kızardın
ama ifadesiz bir sözcük yeterdi

uzanan yollar boş mu ne
yapraklarda mı uçuşmuyor artık
hasretim şu an yumuşak sesine
hayatlar, gerçekler ve aynalar ifadesiz artık

Halit Sarı

İstanbul İstanbul

Sessiz sokaklarda ilerlerken,
Kedilerin miyav sesleriyle yankılanır.
Kendini yokuşlarda kaybetmiş ara sokaklar,
Tarihe yan kayıt düşerek kaygılanır.
Bizantion'u ararken bulursun sultanahmet'i
Bizansın ayasofyası, olmuş türkün heybeti.
Süleymaniye'den izlerken boğazın sükunetini
Düşünürsün sadabad'ın o hazin akibetini
Ah! Bu İstanbul varya
Eski çakal dağıny yapmış çamlıca
Bununla kalmamış; bir şehir dayamış yamaca.
Harem, her ulubatlının doğuş mekanıdır.
Ayrıca umudun taşınışın her anıdır.
İstanbul'a ilk gelen hemen fatih'i arar.
Bulur onu, İstanbul'un ruhunda kılmış karar.
Eğer sorarsan İstanbul'u ne simgeler?
Ona yaraşır en çok erguvanlı dizeler.
Vapurdan inince gözler arar balık ekmeği
Balıkçıların lüfer mevsimidir tek dileği.
Harem'de merdiveni çıkan bir an soluklanır.
Karşısında selimiyenin sesi yankılanır.
Bozayı vefa'dan iç, suyu göksu'dan,
Böreği sarıyer'den al, balığı kumkapıdan.
Geçmiş işte! Karacaahmet, gelecek Ümraniye.
Eminönü'nü çıkarırsan İstanbul'dan ne kalır geriye.
Boğaz da giderken eşlik eder sana martılar,
Süslerin en güzeli boğaz; iki kıtayı aralar.
Yaraşır sana ey İstanbul ebedi hüküm sürmek.
Gönlünde yatar her aşığın seni tekrar görmek.
Bir bak! Yüz bin evliya seni bekliyor.
O İstanbul ki kucağını açmış fatihini gözlüyor.

Halit Sarı

Kainatın Gözyaşı Yağmur

Filizler söndü, otlar sarardı, toprak kurudu.
Kainat hiç olmadığı kadar yoruldu.
Alemin ihtiyacı olan bir damlacık suydu.
Bir anda çaktı şimşekler, cenab-ı hak duydu.

Topraktan süzülürken damlalar sessizce
Derinliklerde boy veriyor bir filiz nedensizce
Sonra besliyor alemi büyük bir hikmetle
Yağmurun bunda oynadığı rol eşsizce

Kapıdan çıkarken isil isil yağın yağmurun serinliği,
Göze çarpan uzakta toplanmış kara bulutların derinliği.
Gökten yer yıldırımlarla birbirine aşk ilan etmekte,
Gök ana bütün haşmetiyle giymiş beyaz gelinliği.

Buram buram yağmur kokuyor toprak.
Damlalarla cilvelenen yeşil yaprak,
Bütün güzelliğiyle kainata can gelmiş,
Yeryüzü hiç olmadığı kadar berrak.

Ey Mikail! Esirgeme bizden Allahın servetini
Bütün canlılar bekliyor gökten onun rahmetini
O güzellik olmasaydı bu alemde eğer
Hepimiz çekerdik yağmursuzluğun zilletini

Halit Sarı

Karşiki tepe

karşiki tepede bir ışık vardı
onun adı kısaca yalnızlığı
karşiki tepede bir ışık vardı
yüzyıllardan kalma bir sevdandı.
karşiki tepede bir ışık vardı
ağızda tat bırakan bir sedandı.
karşiki tepede bir ışık vardı
masum gülümsemeyle karışık bir edandı.
karşiki tepede bir ışık vardı
insanın ruhunu sarıveren bir belandı.
karşiki tepede bir ışık vardı
hayattan küçük bir manandı.
karşiki tepede bir ışık vardı
aşkı

Halit Sarı

Nefret

ah keşke ateşini yakabilsem
nedir bu çektiğim bu Allahım
bir nedensiz yaşamak
zor geliyor bana
bir de nefretini içimde hissetmek.
buhranlar içindeyken kalbim
bir an bile çıkmıyor sesim
bütün bedenim isyan ederken
Allahım nedir benim bu halim
Allahım nedir benim bu halim
Allahım nedir benim bu halim
ufuk mu karanlık
yoksa ben mi görmüyorum
ey rabbim!
hançeri sağ elime
ateşini sol elime ver
yakayım dünyayı
kışkırsın beni neronun ahfadı
ya da saplayayım kalbime
içimden çıksın bu ateş
kavuşayım soğuk bedenime

Halit Sarı

O'na

batıdan doğan güneşi hiç görmedin mi
hiçbirşey ifade etmiyor mu sana uzanan yollar
karacaahmetin o hüzünlü kapısından geçmedin mi hiç
gözlerin dolmadı mı üzeri çigli bir gül kadar

hatırlamazmısın o parmaklıklı kütahya gecelerini
hüngür hüngür ağlamaz mıydın meleklerle sabaha kadar
anlatmaz mı sana o nurlu istanbul
bütün yollar haremden kısıklıya çıkar

duymaz mısın kısıklı yokuşunun enginliğini
hissetmez misin günlük çiçeklerde bile o kokar
bak bakalım giden o vapurun dinginliğine
mutlaka o dingin gidişin arkasında o var

dizlerle gönül arası bir arşın kadardır
onun için her gece kuşkayasının
üzerinde şimşekle çakar
bilmez misin cezayir için ettiğimiz duaları
hala selatin camilerin kubbeleinde onlar çınlar

Halit Sarı

Orta Mesafe Hattı

gözlerim kapalı dinlerdim yayılan sessizliği
ağlamak isterdim saatlerce
ve bağırmak.....
benim sana ayırdığım vakitleri
anne çocuğuna ayırmazdı
seni beklediğim saatleriv
denizler mürekkep olsa yazamazdı.
hani oseyirtişlerin vardı ya!
bir senin kırmızılığın vardı
bir de güneşin kızılığı
ıslıklayan soğuk rüzgarların altında
hep seni beklerdim.
gözlerimin içinde günün her rengi geçerken
yaz sıcağında terlerdim.
yolun çizgilerini sayardım
seninle olduğum vakitler
şizofren aşıklar gibi
hayatımda bir sen vardı 17

Halit Sarı

Ölüm Dediğın Nedir Ki Be Gülüm

Ölüm dediğın nedir ki be gülüm!
Sevgiliyle kavuşmak değil midir
Yalan dünyayı isteyene bırakıp
Vuslata yapışmak değil midir

Ölüm dediğın nedir ki be gülüm
Sevgiliye kavuşmak değil mi maksat
Ölüm denen saadet olmasaydı
Nasıl gerçekleşirdi sevgiliyle vuslat

Ölüm dediğın nedir ki be gülüm
Kızılca şerbetini içmeseydi insan
Ne anlamı kalırdı yaşamının
Hepsi birdi ha ocak ha nisan

Halit Sarı

Sen ve Hayatındaki Hiçler

SEN VE HAYATINDAKİ "HIÇ" LER

Ve sen, dört duvarın soğukluğunu ruhunda yaşarken
bulduğun ince bir çatlaktan duyulmak için
sessiz çığlıklar attığın oldu mu hiç...?
Ve attığın, sessiz çığlıkların tüm dünyayı dolaştıktan sonra
tekrar sana döndüğü ve hiç ıskalamadan
seni tam ruhundan vurduğu oldu mu hiç...?
Ve ruhunda açılan bu yaraların, koca bir kara delik olmasına seyirci kalıp hatta bu
durumu cömertçe desteklediğin oldu mu hiç...?
Ve yalnızlık; ruhunda bir acıyken
ve seni her gün, her saat, her dakika ve hatta her saniye kemirirken, çaresizliğin ve
acizliğin ne olduğunu anladığın oldu mu hiç?
Ve seni, dışarıdan görenler; mutlu sanırken sen kendi içinde
tarifsiz bir yalnızlık ve dayanılmaz bir acı çektiğin oldu mu hiç...?
Ve yalnızlıktan, kurtulmak için çabalarken
çırpınışlarının çözüm yerine şimdiki çekilmez kıldığını ve seni yakan ateşi daha da
artırdığını fark ettiğin oldu mu hiç...?
Ve insanlardan, yardım isterken insanların,
senin yüzüne karşı iyi davrandıklarını;
fakat içlerinden seslice küfür ettiklerini duyduğun oldu mu hiç...?
Ve bunu duyduğun halde yalnızlık korkusu ile mücadele etme yerine ne kadar da iyi
olduklarını söyleyip üstelik bir de teşekkür ettiğin oldu mu hiç...?
Ve herkesin senden çok şeyler beklediğini;
fakat hiç kimsenin sana, fazlasını değil
sadece gereken değeri bile vermediğini fark ettiğin oldu mu hiç...?
Ve hayatının anlamını, sorguladığın zamanlarda
bu soruyu cevaplandıramamana rağmen
hayatımın mutlaka bir anlamı olmalı
diye sayıkladığın bitmez saniyelerin oldu mu hiç...?
Ve bir suçlu ararken; hayatındaki tek suçlunun kendin olduğunu öğrenince kendinden
bile kaçıp olmayan sığınaklara saklandığın oldu mu hiç...?
Ve bu sığınaklarda, yaşarken ya da öyle olduğunu zannederken
aslında geç fark edilmiş bir ölümün gereklerini yerine getirmeye çalıştığını anladığın
oldu mu hiç...?
Ve bunun üzerine, niteliksiz bir ölüm için
kendi ölüm fermanını imzaladığın oldu mu hiç...?
Ve bu karar, uygulanırken hayatındaki sahte seyircilerin olmamasına
hem üzüldüğün hem de sevindiğin oldu mu hiç...?
Ve kendi ölümüne, ağlarken
gözyaşlarının tükenip akmadığı oldu mu hiç...?
Ve güne son dediğin anda, sana hazırlanan yatağın
buzdan daha soğuk olduğunu fark ettin mi hiç...?
Ve dondurucu soğu hissedip tekrar gözlerini açtığında
ayağa fırlayıp şükürler olsun Ya Rab! bu bir rüyaymış deyip
sevinç gözyaşları döktüğün oldu mu hiç...?
Ve yalnızlık denen kör düğümü çözmeye çalışırken tırnaklarını kırıp; acizleştiğin anlarda
canını dişine takıp hem yaşamalıyım hem de başarmalıyım dediğin oldu mu hiç...?
Ve bunun üzerine gözyaşlarını hemen silip yalnızlık denen canavar seni yiyip
bitirmeden, onu darağacında sallandırmayı başardığın oldu mu hiç...?
Ve sahip olabilmek için ona, bir damla misali görünürde güçsüz; fakat özünde güçlü ve

damlalar gibi sabırlı olmak gerektiğini geç de olsa anladığın oldu mu hiç...?

OYSA BEN...

“Kaçmak istiyorum, çılgınlar gibi; fakat çıkış yolu yok mudur nedir...? Her kapıda kırılması zor kilitler var ve anahtarsa hiç taşımam... Ondan olsa gerek yenilirim tüm savaşlarda... Oysa yenmek için yalnızlığı; kırılğan ruhum, sahip olup da farkında olmadığı tüm silahları ile baş kaldırmalı ve meydan okumalı...”

Erdoğan UYSAL

Halit Sarı

Sen ve Hayatındaki Hepler

SEN VE

HAYATINDAKİ HEPLER

Ve sen, etrafın senin için yaratılmış nimetlerle doluyken
sessizce şükrettiğin oldu mu hiç
Ettiğin duaların bir gün karşılığını aldığını düşünüp
etrafına gülücükler saçtın mı hiç
Ve bu elde ettiğin şeylerin içini genişletip,
seninle birlikte diğer insanları sarmasına izin verdin mi hiç
Dostların senin için manevi bir sermaye iken
sen bunu fark edip onlara gizlice de olsa sarılasın geldi mi hiç
Her insanın hayatında acılar kadar mutluluklara da yer olduğunu anlayıp, bunun
hayatın gerçeği olduğunu fark ettin mi hiç
İnsanların senden yardım isterken sana ne kadar muhtaç olduklarını
ve sana gizliden gizliye hayranlık beslediklerini fark ettin mi hiç
Hayatın anlamını sorgularken
hayatın anlamının seninle var olduğunu fark ettiğin olduğu mu hiç
Ve bir suçlu ararken; hayatındaki tek suçlunun kendin olduğunu öğrenince yeniden
başlayacak cesareti buldun mu hiç
Ve bunun üzerine hayatın hep beyaz bir başlangıç olduğunu
fark ettin mi hiç
Ve duyguların geçici olduğunu geriye hep güzel hatıraların kaldığını
fark ettin mi hiç
Ve yalnızlık denen kör düğümü çözmeye çalışırken tırnaklarını kırıp; acizleştiğin anlarda
canını dişine takıp hem yaşamalıyım hem de başarmalıyım dediğin oldu mu hiç...?
Ve bunun üzerine gözyaşlarını hemen silip
yalnızlık denen canavar seni yiyip bitirmeden,
onu darağacında sallandırmayı başardığın oldu mu hiç...?
Ve sahip olabilmek için ona, bir damla misali görünürde güçsüz; fakat özünde güçlü ve
damlalar gibi sabırlı olmak gerektiğini geç de olsa anladığın oldu mu hiç...?

OYSA BEN.....

'yaşadığım sorunların farkındayım ve bunlarla yüzleşmeye hazırım.
hayatta mutlaka kırılması zor kapılar vardır. Fakat ben ihtiyaca göre her türlü anahtarı
yanımda taşırım. Her yenilgi benim için nasihattir. Gerçek yenilgi sonunda hiçbir
tecrübe elde edilmeyen yenilgidir.'

Halit Sarı

Sevgi ve umut

amansız bir hayatın eteğinde
yıpranmış bir kaya parçasıyım ben
rüzgarların tuz parçalarına dönüştürdüğü
zamansız bir ölümün içinde
kalpten kopup gelen
bir acı parçasıyım ben
büyük bir sevginin içinde
bir gül parçasıyım....
amansız ayrılıkların içinde
bir kor parçasıyım ben
yüzyıllardır yaşanan
bütün yaşamın içinde
bir can parçasıyım ben
hayatın içinde umutla dilenen

Halit Sarı

Sevmek

bir gönül işdir ki,kalpten sevmek
karşıdakine gönlünden birşeyler vermek
sevmeyi bilmemek bence güneşi yermek
marifet odur ki; kendini değil; insanı sevmek
sevmeyi bilmeyenin cansızlardan farkı yoktur.
o dünyada yaşayan bir korkuluktur
insanı yalnızlıktan koruyan en büyük sur.
sevmek, kalpte bulunan en büyük nur
ey halit! neyi seversen sev
sevmek insanı en çok ısıtan alev

Halit Sarı

Sıfır Tüketmek

geçen zamana mı
yoksa sana mı üzölmeli
sıfır tüketmek mi daha zordur
yoksa kaybetmek mi
elimde verebilecek birşey olsaydı
inan hiç çekinmezdim senin için
tek canım kaldı
onu da al istersen
inan arkama dönüp bakmam
bir günlük dünyada yalpalamadan

Halit Sarı

Şimdi

benim olmayacak olanlar için üzülürüm
üzüntüye yelken açar sıkıntıya süzülürüm
belki benim için hayırlısı budur derim dilimle
ama içim içimi yer kaybettiklerimin kederiyle
bu işin kaderim olduğuna inancımdır tesellim
en kısa yolda bile ALLAH'a dayanarak ilerlerim
sevinmek kadar üzölmekte var hayatta
sadece büyük şeylere değil küçük şeylerde hatta
ama insan üzölmüyor değil kaybettikleri için
sadece geri kalanlar değil adı bile sıkıntı geçmişin
bazen durgun bir deniz gibi hüzne kapılarak
bazen bir deli gibi bulduğu fotoğraflara sarılarak
lakin hayat bir yön, biz ise aracız
bütün çizgiler akıp gider, biz şimdiyle kalırız.
önemli olan elleri kaldırıp semaya kalpten dua etmek
cenabı haktan hep şimdiyi şimdiyi dilemek

Halit Sarı

Varlığı Yoklukta Bulmuşum Kime Ne

ben postu elde bırakmışım
dağları delsem kime ne?
varlığını gönlümde bırakmışım
abamı alıp gitsem kime ne?

bir serde yokluk olmak
bin tende varlık olmaktan iyiymiş
bir gönülde can olmak
bin gönülde canan olmaktan iyiymiş

sana ulaşmak aslında varamamakmış.
varmayacağını bilerek yola çıkmakmış
şu dünyada anadan üryan
pelperişan olmuşum kime ne?
şu masivada var iken
yok olmuşum kime ne?

bu dünyada en zor şey medet ummakmış
kulun bile beğenmediğini allahtan arzulamakmış.
kusurlu beğenmiyorsa, kusursuzda suç aramak
bir pire uğruna yorganı yakmakmış
şu dünyada yakacak bir yorganım yoksa kime ne?

sana nasıl ulaşılır ey vakitleri bağlayan kişi
gönlümün ateşinde bağlayalım bu işi
sen vermekle eksilmezsin
bense almakla dolmam
ben deryanın ortasında
susuz kalmışım kime ne?

allah hakikati yaratmış
hakikat allahmış
evrende herşey akarken
bir akmayan o varmış

ey kalbi yaralı kişi
allaha havale et her işi
varlıkla öğünülseydi
sönmezdi mecusi ateşi
varlıkta onun yoklukta onun
ben nerdeyim kime ne?
yokum...

Halit Sarı

Vuslat Yolunda Kaybettik Yine Tekiz

büyük alevlere yenik düştük biz
sevilmesekte gurursuz yine severiz
bu yolda ne çokuz ne de ikimiz
vuslat yolunda kaybettik yine tekiz

kader böyleymiş sineye çekmek gerek
suya gidip kanamadan dönmek gerek
en büyük günah gözyaşı akıtmakmış
göz pınarlarını kurutup dönmek gerek

hayatta gül bülbül,bülbül gül demek
amacım aşıkların izinde izimi kabettirmek
aşk dedikleri kalpte yeşeren bir fidanmış
günahımız çorak toprakta fidan dikmek

aşk çileli hayatın zekatıymış derler
bu yolda başını feda etti nice erler
merak etme yıllar geçer, yollar biter
yine de sönmez bu yakıcı ateşler

bu dünyada ahmet haşim nesliyiz biz
aynaya bakmadan çirkinlik nedir biliriz
bizi en iyi simgeleyen batan güneştir
garip dünyada ne adımız kalır, ne de izimiz

çirkinlik kabahat değil ki ne elem duyuyorsun
gözyaşlarını sil, bam telime vuruyorsun
mazlum öldü de zalime mi kaldı bu dünya
bana hep güzellikten dem vuruyorsun

allahım sen büyüksün yarattın bizi
günler gelir geçer; yaraların kalır izi
varlıkta senin yolukta senin daima
ona kavuşturmadın sana kavuştur bizi

Halit Sarı

Yeter Gel Be Güzelim

Gözlerim uzaklarda kaldı
Ufuk çizgisine takıldı kaldı
Güneş sıyrılırken ufukta
Gönlüm yine sensiz çorak kaldı

Gözlerin ne renkti bilmiyorum
Geçmiş hayalleri saymıyorum
Gece yağan yağmurun sessizliğinde
Bu yalan sokaklar ıssız kaldı

Halit Sarı